

[Glistrup.]

dan vi opfatter det i 1975? Ja, vi opfatter det vel nærmest blot som sådan lidt stilhed før stormen: at nu før den engelske folkeafstemning den 5. juni må man holde fred og ro omkring det engelske pund, og så må man vente med at få de bevægelser, der skal til, når det engelske folk i fred og ro har haft lejlighed til at tage stilling for eller imod fællesmarkedet.

Derfor er det forslag, der her fremsættes, en hastesag. Vi kan meget vel risikere, at så snart vi har passeret vor egen grundlovsdag, kommer vi ud i, at de internationale valuta-bevægelser får et omfang, som vil bevirke, at nogle danske virksomheder får nogle enormt store gevinster, måske svarende til 3, 4, 5, 6 gange, hvad de normalt har som deres sædvanlige driftsoverskud i årts løb, og at andre virksomheder kommer i klemme, får nogle tilsvarende tab med det resultat, at nogle egne af landet kan blive arbejdsløshedsområder, og i andre kan der komme helt uforholdsmæssige gevinster.

Derfor er det forslag, som nu kommer frem til første behandling et godt stykke inde i maj måned, en hastesag. Jeg gjorde allerede opmærksom på det i forbindelse med hr. Stetters spørgsmål den 23. april og bad om, at man allerede forberedte i tide at komme i gang med dette forslag, der meget vel kunne blive en hastesag. Det er tilsyneladende ikke sket, der er gået en måneds tid, hvor vi har spildt tiden; men nu må vi indrette os på, at dette er noget, der haster.

Derfor kan jeg ikke dele de antydninger, der f. eks. var hos hr. Christophersen om, at vi måtte give os god tid med at få belyst en skrækkelig bunke ting i udvalget. Vi kan meget vel risikere, at begivenhederne kommer til at indhente os med en kraft og styrke, så vi ikke kan affinde os med, at vi bare skal vente og få foretaget departementale undersøgelser på dette punkt. Jeg tror ikke, at hr. Christophersen og dermed heller ikke hr. Ømann har ret i, at der er en nødvendig sammenhæng mellem dette forslag, og hvordan man vil behandle det store skatteretlige problem om, hvorvidt folk, der prioriterer deres ejendom, skal kunne fratrække kurstab på obligationer, og omvendt de, der køber obligationerne til underkurs, skal indregne realrenten som en del af deres skat-

tepligtige indkomst. Der behøver ikke at være nogen forbindelse; der er både teknisk og realt en stor afgrænsning imellem disse kurstab og kursgevinster på pantebreve og obligationer og det, som vi taler om her.

Skatteministeren havde den indvending — og jeg tror, det var en rigtig indvending — at forslaget, som det foreligger, ville kunne medføre et omfattende papirarbejde, uden at der i og for sig er nogen særlig saglig grund for at iværksætte dette omfattende papirarbejde, for det revolutionerer selvfølgelig ikke, hvis man har et kurstab eller en kursgevinst på nogle få tusind kroner. Derfor, vil vi som hr. Glensgård nævnte, nok komme med et ændringsforslag om en 10.000 kr.s grænse i denne forbindelse.

Derimod har skatteministeren ikke ret, når han sagde, at det kun kunne gennemføres via pengeinstitutterne. Det er simpelt hen forkert, for denne opgørelse af agioen kommer jo ind i årsopgørelsen under alle omstændigheder, nemlig i forbindelse med formueafstemningen, som alligevel skal finde sted, og derfor er dette bilag lige så godt som alle andre bilag om lønudgifter, om repræsentationsudgifter, om varekøb og lignende ting, som i forvejen findes i regnskaberne. Der er ikke tale om, at det vil kræve nogen stor og særlig ny administration, hvis vi vel at mærke holder os til det, der ligger over 10.000 kr.s grænsen. Hr. Karl Nielsens indvending mod forslaget var, at det skulle indebære en tilbagevirkende kraft. Det er i og for sig ikke rigtigt, og det kan i hvert tilfælde meget let afbødes ved, at man tager som udgangspunkt — og det kan man da godt give en forklarende og uddybende paragraf om — simpelt hen det, som har været formuekursen for det pågældende tilgodehavende pr. 1. januar 1975; så er i hvert tilfælde den indvending afbødet.

Hr. Gudme var inde på den betragtning, at det vil være uheldigt med en alt omfavnende skatteregel; man måtte begrænse det til erhvervslivet. Jeg er bange for, at det i praksis vil frembyde meget store besværligheder. Selvfølgelig vil kursgevinster eller kurstab på over 10.000 kr. netto på årsbasis være noget, der navnlig vil forekomme i erhvervslivet; men indføre man den sondring, som hr. Gudme gjorde sig til talsmand for, vil man meget vel komme ind i